

PARASHAT PESACH SHEVA (PASSOVER 7TH DAY)

Shemot (Exodus) 13:17-15:27; BaMidbar (Numbers) 28:17-25; D'varim (Deuteronomy) 15:19-16:17; 26:1-19 |
Yesha-Yahu (Isaiah) 10:32-12:6 | Yokhanan (John) 21:1-25; Korinti'im Alef (1st Corinthians) 10:1-16

TORAH | HAFTARAH | BRIT KHADASHAH

TORAH PESACH SHEVA

Shemot Chapter 13

17 And it came to pass, when Paroh had let the people go, that Elohim led them not by the way of the land of the P'lishtim, although that was near; for Elohim said, "Lest perhaps the people turn around when they see war, and they return to Mitzrayim." 18 But Elohim led the people about, by the way of the wilderness by Red Sea; and B'nei Yisra'el went up armed out of the land of Mitzrayim.

19 And Moshe took the bones of Yosef with him; for he had straitly sworn B'nei Yisra'el, saying, "Elohim will surely remember you; and you shall carry up my bones away from here with you." 20 And they took their journey from Sukkot, and encamped in Etam, in the edge of the wilderness. 21 And יהוה went before them by day in a pillar of cloud, to lead them in the way; and by night in a pillar of fire, to give them light; that they might go by day and by night: 22 the pillar of cloud by day, and the pillar of fire by night, departed not from before the people.

Shemot Chapter 14

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 'Speak unto B'nei Yisra'el, that they turn back and encamp before Pi HaHiroth, between Migdol and the sea, before Ba'al Tzefon, over against it shall you encamp by the sea. 3 And Paroh will say of B'nei Yisra'el "They are entangled in the land, the wilderness has shut them in." 4 And I will harden Paroh's heart, and he shall follow after them; and I will glorify Myself in Paroh, and in all his host; and Mitzrayim shall know that I am יהוה." And they did so. 5 And it was told the king of Mitzrayim that the people had fled; and the heart of Paroh and of his servants was turned towards the people, and they said, "What is this we have done, that we have let Yisra'el go from serving us?" 6 And he made ready his chariots, and took his people with him. 7 And he took six hundred chosen chariots, and all the chariots of Mitzrayim, and captains over all of them. 8 And יהוה hardened the heart of Paroh, King of Mitzrayim, and he pursued after B'nei Yisra'el; for B'nei Yisra'el went out with a high hand. 9 And Mitzrayim pursued after them, all the horses and

שמות פרק יג

זו ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה. יח ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים. יט ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם. כ ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה המדבר. כא ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. כב לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם.

א וידבר יהוה אל משה לאמר. ב דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים. ג ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר. ד וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן. ה ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ז ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו. ח ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. ט וירדפו מצרים אחריהם ושיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירות לפני בעל צפן. י ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם

chariots of Paroh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pi HaHiroth, in front of Ba'al Tzefon. 10 And when Paroh drew near, B'nei Yisra'el lifted up their eyes, and, behold, Mitzrayim was marching after them; and they were sore afraid; and B'nei Yisra'el cried out unto יהוה . And 11 they said unto Moshe, "Because there were no graves in Mitzrayim, have you taken us away to die in the wilderness? Why, then, have you dealt thus with us, to bring us forth out of Mitzrayim? 12 Is not this the word that we spoke unto you in Mitzrayim, saying, 'Let us alone, that we may serve Mitzrayim?' For it was better for us to serve Mitzrayim, than that we should die in the wilderness." 13 And Moshe said unto the people, "Fear not, stand still, and see the Salvation of יהוה , which He will work for you today; for whereas you have seen Mitzrayim today, you shall see them again no more forever. 14 יהוה will fight for you, and you shall hold your peace."

15 And יהוה said unto Moshe, "Why do you cry unto Me? Speak unto B'nei Yisra'el, that they go forward. 16 And lift up your rod, and stretch out your hand over the sea, and divide it; and B'nei Yisra'el shall go into the midst of the sea on dry ground. 17 And I, behold, I will strengthen the hearts of Mitzrayim, and they shall go in after them; and I will glorify Myself in Paroh, and in all his host, upon his chariots, and upon his horsemen. 18 And Mitzrayim shall know that I am יהוה , when I have glorified Myself in Paroh, upon his chariots, and upon his horsemen." 19 And the Malakh HaElohim, who went before the camp of Yisra'el, removed and went behind them; then the pillar of cloud removed from before them, and stood behind them; 20 and it came between the camp of Mitzrayim and the camp of Yisra'el; and there was the cloud and the darkness here, yet it gave light by night there; and the one came not near the other all the night. 21 And Moshe stretched out his hand over the sea; and יהוה caused the sea to go back by a strong east wind all the night, and made the sea dry land, and the waters were divided. 22 And B'nei Yisra'el went into the midst of the sea upon the dry ground; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left.

23 And Mitzrayim pursued, and went in after them into the midst of the sea, all Paroh's horses, his

והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה .

יא ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים.

יב הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר.

יג ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם.

יד יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו.

טו ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו.

טז ואתה הרים את מטף ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה.

יז ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברקבו ובפרשיו.

יח וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברקבו ובפרשיו.

יט ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם.

כ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה.

כא ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים.

כב ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם.

כג וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים.

כד ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים.

כה ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה גלחם להם במצרים.

כו ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו.

כז ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה

chariots, and his horsemen. 24 And it came to pass in the morning watch, that יהוה looked forth upon the host of Mitzrayim through the pillar of fire and of cloud, and discomfited the host of Mitzrayim. 25 And He took off their chariot wheels, and made them to drive heavily; so that Mitzrayim said, "Let us flee from the face of Yisra'el; for יהוה fights for them against Mitzrayim."

26 And יהוה said unto Moshe, "Stretch out your hand over the sea, that the waters may come back upon Mitzrayim, upon their chariots, and upon their horsemen." 27 And Moshe stretched forth his hand over the sea, and the sea returned to its strength when the morning appeared; and Mitzrayim fled against it; and יהוה overthrew Mitzrayim in the midst of the sea. 28 And the waters returned, and covered the chariots, and the horsemen, even all the host of Paroh that went in after them into the sea; there remained not so much as one of them. 29 But B'nei Yisra'el walked upon dry land in the midst of the sea; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left. 30 Thus יהוה saved Yisra'el that day out of the hand of Mitzrayim; and Yisra'el saw Mitzrayim dead upon the sea-shore. 31 And Yisra'el saw the great work which יהוה did upon Mitzrayim, and the people feared יהוה ; and they believed in יהוה , and in His servant Moshe.

Shemot Chapter 15

1 Then sang Moshe and B'nei Yisra'el this song unto יהוה , and spoke, saying,
"I will sing unto יהוה , for He is highly exalted; the horse and his rider has He thrown into the sea. 2 Yah is my strength and my song, and He is become my Yeshua[h]; this is my Elohim, and I will glorify Him; my father's Elohim, and I will exalt Him. 3 יהוה is a man of war, יהוה is His Name. 4 Paroh's chariots and his army has He cast into the sea, and his chosen captains are sunk in Red Sea. 5 The deeps cover them, they went down into the depths like a stone. 6 Your right hand, O יהוה , is glorious in power, Your right hand, O יהוה , dashes in pieces the enemy. 7 And in the greatness of Your excellency You overthrow them that rise up against You; You send forth Your wrath, it consumes them as stubble. 8 And with the blast of

את מצרים בתוך הים.
כח וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר
בהם עד אחד.
כט ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
להם חמה מימינם ומשמאלם.
ל וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת
הים.
לא וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה
יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו
ביהוה ובמשה עבדו.

שמות פרק טו

א אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר:
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים.
ב עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו.
ג יהוה איש מלחמה יהוה שמו.
ד מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
טבעו בים סוף.
ה תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן.
ו ימינה יהוה נאדרי בכח ימינה יהוה תרעץ אויב.
ז וברב גאונה תהרס קמיד תשלח חרנה יאכלמו
פקש.
ח וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמו גד נזלים
קפאו תהמת בלב ים.
ט אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו

Your nostrils the waters were piled up, the floods stood upright as a heap; the deeps were congealed in the heart of the sea. 9 The enemy said, 'I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil; my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them.' 10 You did blow with Your wind, the sea covered them; they sank as lead in the mighty waters. 11 Who is like unto You, O יהוה , among the gods? Who is like unto You, glorious in kodesh, awesome in praises, doing wonders? 12 You stretched out Your right hand, the earth swallowed them. 13 You in Your love have led the people that You have redeemed; You have guided them in Your strength to Your kadosh habitation. 14 The peoples have heard, they tremble; pangs have taken hold on the inhabitants of Pelasht. 15 Then were the chiefs of Edom affrighted; the mighty men of Mo'av, trembling takes hold upon them; all the inhabitants of Kena'an are melted away. 16 Terror and dread falls upon them; by the greatness of Your arm they are as still as a stone; till Your people pass over, O יהוה , till the people pass over that You have gotten. 17 You bring them in, and plant them in the mountain of Your inheritance, the place, O יהוה , which You have made for You to dwell in, the Mikdash, O יהוה , which Your hands have established. 18 יהוה shall reign forever and ever. 19 For the horses of Paroh went in with his chariots and with his horsemen into the sea, and יהוה brought back the waters of the sea upon them; but B'nei Yisra'el walked on dry land in the midst of the sea."

20 And Miryam the Nevi'ah, the sister of Aharon, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances. 21 And Miryam sang unto them, "Sing to יהוה , for He is highly exalted: the horse and his rider has He thrown into the sea."

22 And Moshe led Yisra'el onward from Red Sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

23 And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter. Therefore the name of it was called Marah. 24 And the people murmured against Moshe, saying, "What shall we drink?" 25 And he cried unto יהוה ; and יהוה showed him a tree, and he cast it into the waters, and the

נִפְשֵׁי אֲרִיִק חֲרָבִי תֹוֹרִישְׁמוּ יְדִי.
י נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כְּעוֹפְרֵת בְּמַיִם
אֲדִירִים.

יֵא מִי כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְהוּה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נֹוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פְּלֵא.

יב נְטִיתָ יְמִינְךָ תִבְלַעְמוּ אֲרָץ.

יג נְחִיתָ בְּחִסְדְּךָ עִם זֹו גָּאֵלְתָּ נְהִלְתָּ בְּעִזָּךָ אֶל נוֹה
קִדְשְׁךָ.

יד שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חִיל אֲחִזוּ יִשְׁבִי פְּלִשְׁתָּ.
טו אִז נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ
רָעַד נִמְגוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן.

טז תִּפְּל עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וַפְחַד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יְדָמוּ
כְּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוּה עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קִנְיִתָּ.

יז תִּבְאָמוּ וְתִטְעַמוּ בְּהַר נְחֻלְתְּךָ מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פְּעִלְתָּ יְהוּה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹונְנוּ יְדִיךָ.

יח יְהוּה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד.

יט כִּי בָא סוֹס פְּרָעָה בְּרָכְבוּ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב
יְהוּה עֲלֵהֶם אֵת מִי הָיִם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ
בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם.

כ וַתִּקַּח מָרִים הַנְּבִיאָה אֲחֹת אֶהֱרֹן אֵת הַתַּף
בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבִמְחֻלַּת.

כא וַתַּעַן לָהֶם מָרִים שִׁירוּ לַיהוּה כִּי גָאָה גָאָה
סוֹס וּלְכָבוּ רָמָה בָּיִם.

כב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֵת יִשְׂרָאֵל מֵיַם סוּף וַיִּצְאוּ אֶל
מִדְבַר שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר וְלֹא מָצְאוּ
מַיִם.

כג וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מֵיַם מִמְרָה כִּי
מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מְרָה.

כד וַיִּלְנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתָּה.

כה וַיִּצְעַק אֶל יְהוּה וַיֹּזְרֶהוּ יְהוּה עַץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל
הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם
נְסָהוּ.

כו וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוּה אֶלְהֵיךָ
וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ
כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא
אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוּה רַפְּאֵךָ.

כז וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינַת מַיִם
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם.

waters were made sweet. There He made for them a statute and an ordinance, and there He proved them; 26 and He said, "If you will diligently hearken to the voice of יהוה your Elohim, and will do that which is right in His eyes, and will give ear to His Mitzvot, and keep all His Khukot, I will put none of the diseases upon you, which I have put upon Mitzrayim; for I am יהוה Rofeikha."

BaMidbar Chapter 28

And 17 on the fifteenth day of this khodesh shall be a Mo'ed; seven days shall Matzot be eaten. 18 In the first day shall be a Mikra Kodesh; you shall do no manner of servile work; 19 but you shall present an offering made by fire, an Olah unto יהוה : two young bullocks, and one ram, and seven he-lambs of the first year; they shall be unto you without blemish; 20 and their Minkhah, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall you offer for a bullock, and two tenth parts for the ram; 21 a several tenth part shall you offer for every lamb of the seven lambs; 22 and one he-goat for a Khatat, to make atonement for you. 23 you shall offer these beside the Olah of the morning, which is for an Olah Tamid. 24 After this manner you shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweet savor unto יהוה ; it shall be offered beside the Olah Tamid, and the Nesekh thereof. 25 And on the seventh day you shall have a Mikra Kodesh; you shall do no manner of servile work.

במדבר פרק כח

טז ובחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
פָּסַח לַיהוָה .
יז ובחֻמֶּשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹג שִׁבְעַת
יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל.
יח בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ.
יט וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר
שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם
יְהִיו לָכֶם.
כ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֵשָׁה עֶשְׂרִינָיִם
לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל תַעֲשׂוּ.
כא עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכִּבְשִׂים.
כב וְשֶׁעִיר חֲטָאֵת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם.
כג מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַעֲשׂוּ
אֶת אֵלֶּה.
כד כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אֶשָׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה עַל עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.
כה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל
מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

D'varim Chapter 15

19 "All the firstling males that are born of your herd and of your flock you shall consecrate unto יהוה your Elohim; you shall do no work with the firstling of your ox, nor shear the firstling of your flock. 20 You shall eat it before יהוה your Elohim year by year in the place which יהוה shall choose, you and your household. 21 And if there is any blemish therein, lameness, or blindness, any ill blemish whatsoever, you shall not sacrifice it unto יהוה your Elohim. 22 You shall eat it within your gates; the unclean and the clean may eat it alike, as the gazelle, and as the hart. 23 Only you shall not eat the blood thereof; you shall pour it out upon the ground as water."

D'varim Chapter 16

11 "Observe the Khodesh of The Aviv, and keep the Pesakh unto יהוה your Elohim; for in the Khodesh of The Aviv, יהוה your Elohim brought you forth out of Mitzrayim by night. 2 And you shall sacrifice the Pesakh offering unto יהוה your Elohim, of the flock and the herd, in the place which יהוה shall choose to cause His Name to dwell there. 3 You shall eat no khametz with it; seven days shall you eat Matzot therewith, even the Lekhem Oni; for in haste did you come forth out of the land of Mitzrayim; that you may remember the day when you came forth out of the land of Mitzrayim all the days of your life. 4 And there shall be no khametz seen with you in all your borders seven days; neither shall any of the meat, which you sacrifice the first day at evening, remain all night until the morning. 5 You may not sacrifice the Pesakh offering within any of your gates, which יהוה your Elohim gives you; 6 but at the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell in, there you shall sacrifice the Pesakh offering at dusk, at the going down of the sun, at the season that you came forth out of Mitzrayim. 7 And you shall roast and eat it in the place which יהוה your Elohim shall choose; and you shall turn in the morning, and go unto your tents. 8 Six days you shall eat Matzot; and on the seventh day shall be a consecrated assembly to יהוה your Elohim; you shall do no work therein."

דברים פרק טו

יט כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך.
כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה ובייתך.
כא וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך.
כב בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו בצבי וכאיל. כגרק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו כמים.

דברים פרק טז

א שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה.
ב וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו שם.
ג לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך.
ד ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילזין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר.
ה לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך.
ו כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים.
ז ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך.
ח ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה.
ט שבעה שבעת תספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבעות.
י ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך.

9 "Seven Shavu'ot shall you number unto you; from the time the sickle is first put to the standing grain shall you begin to number seven weeks. 10 And you shall keep Khag Shavu'ot unto יהוה your Elohim after the measure of the freewill-offering of your hand, which you shall give, according as יהוה your Elohim blesses you. 11 And you shall rejoice before יהוה your Elohim, you, and your son, and your daughter, and your man-servant, and your maid-servant, and HaLevi that is within your gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are in the midst of you, in the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell there. 12 And you shall remember that you were a servant in Mitzrayim; and you shall observe and do these Khukot."

13 "You shall keep Khag Sukkot seven days, after that you have gathered in from your threshing-floor and from your winepress. 14 And you shall rejoice in your Khag, you, and your son, and your daughter, and your man-servant, and your maid-servant, and HaLevi, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within your gates. 15 Seven days shall you keep a Khag unto יהוה your Elohim in the place which יהוה shall choose; because יהוה your Elohim shall bless you in all your increase, and in all the work of your hands, and you shall be altogether joyful. 16 Three times in a year shall all your males appear before יהוה your Elohim in the place which He shall choose; on Khag Matzot, and on Khag Shavu'ot, and on Khag Sukkot; and they shall not appear before יהוה empty; 17 every man shall give as he is able, according to the blessing of יהוה your Elohim which He has given you.

D'varim Chapter 26

1 "And it shall be, when you come in unto the land which יהוה your Elohim gives you for an inheritance, and possess it, and dwell therein, 2 that you shall take of the first of all the fruit of the ground, which you shall bring in from your land that יהוה your Elohim gives you; and you shall put it in a basket and shall go unto the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell there.

3 And you shall come unto the kohen that shall be in those days, and say unto him, 'I profess this day unto

יא וּשְׂמַחַתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ שָׁם.

יב וְזָכַרְתָּ כִּי עַבְדָּ הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשִׂמְרַתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה.

יג חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶסְפָּד מִגֵּרְנֶךָ וּמִיִּקְבְּךָ.

יד וּשְׂמַחַתָּ בְּחַגְךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ.

טו שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאֹתֶיךָ וּבְכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ שְׂמַח.

טז שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצְוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם.

יז אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ.

דברים פרק כו

א וְהָיָה כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָּהּ וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ.

ב וְלָקַחְתָּ מִרְאשֵׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תְּבִיא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וְשִׂמְתָּ בַטֶּנָּא וְהִלַּכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ שָׁם.

ג וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הַגִּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׁבַע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְנֹכְחִי.

ד וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָּא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח

יהוה your Elohim, that I am come unto the land which יהוה swore unto our fathers to give us.' 4 And the kohen shall take the basket out of your hand, and set it down before the Mizbe'akh of יהוה your Elohim. 5 And you shall speak and say before יהוה your Elohim, 'A wandering Arami was my father, and he went down into Mitzrayim, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.

6 And Mitzrayim dealt ill with us, and afflicted us, and laid upon us hard bondage.

7 And we cried unto יהוה , the Elohim of our fathers, and יהוה heard our voice, and saw our affliction, and our toil, and our oppression. 8 And יהוה brought us forth out of Mitzrayim with a mighty hand, and with an outstretched arm, and with great terribleness, and with signs, and with wonders. 9 And He has brought us into this place, and has given us this land, a land flowing with milk and honey. 10 And now, behold, I have brought the first of the fruit of the land, which You, O יהוה , have given me.' And you shall set it down before יהוה your Elohim, and worship before יהוה your Elohim.

11 And you shall rejoice in all the good which יהוה your Elohim has given unto you, and unto your house, you, and the Levi, and the stranger that is in the midst of you."

12 "When you have made an end of tithing all the tithe of your increase in the third year, which is the year of tithing, and have given it unto HaLevi, to the stranger, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within your gates, and be satisfied,

13 then you shall say before יהוה your Elohim, 'I have put away the hallowed things out of my house, and also have given them unto the Levi, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all Your Mitzvah which You have commanded me; I have not transgressed any of Your Mitzvot, neither have I forgotten them. 14 I have not eaten thereof in my mourning, neither have I put away thereof, being unclean, nor given thereof for the dead; I have hearkened to the voice of יהוה my Elohim, I have done according to all that You have commanded me.

15 Look forth from Your consecrated habitation, from heaven, and bless Your people Yisra'el, and the land

יהוה אלהיך.

ה וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְרֶם שָׁם בְּמַתִּי מֵעֹט וַיְהִי שָׁם לְגֹי גְדוֹל עֲצוּם וְרַב.

ו וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה.

ז וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת עֲנִינוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

ח וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמָרָא גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּים.

ט וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ.

י וַעֲתָה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנְחִיתָו לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

יא וְשִׂמַחְתָּ בְּכֹל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אִתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.

יב כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מַעֲשֵׂי תְבוּאוֹתֶיךָ בַּשָּׂנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלְוִי לַגֵּר לִיתוֹם וְלְאֻלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וְשָׂבְעוּ.

יג וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי וְלַגֵּר לִיתוֹם וְלְאֻלְמָנָה כְּכֹל מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי.

יד לֹא אָכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא בְעֵרְתִי מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמַת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

טו הַשְּׂקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ.

טז הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצִוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ.

יז אֶת יְהוָה הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ.

יח וַיהוָה הָאֱמַיְרְךָ הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְךָ לְעַם סֻגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וּלְשַׁמֵּר כָּל מִצְוֹתָיו.

יט וּלְתַתֶּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וְלָשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָ וּלְהִיתְךָ עִם קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר.

which You have given us, as You did swear unto our fathers, a land flowing with milk and honey'."

16 "This day יהוה your Elohim commands you to do these Khukot and Mishpatim; you shall therefore observe and do them with all your heart, and with all your soul. 17 You have avouched יהוה this day to be your Elohim, and that you would walk in His ways, and keep His Khukot, and His Mitzvot, and His Mishpatim, and hearken unto His voice. 18 And יהוה has avouched you this day to be His own treasure, as He has promised you, and that you should keep all His Mitzvot; 19 and to make you high above all nations that He has made, in praise, and in name, and in glory; and that you may be a kadosh people unto יהוה your Elohim, as He has spoken."

HAFTARAH PESAKH SHEVA

Yesha-Yahu Chapter 10

32 This very day shall he halt at Nov, shaking his hand at the mount of Bat-Tzion, the hill of Yerushalayim'."

33 "Behold, HaAdon, יהוה Tzeva'ot, shall lop the boughs with terror; and the high ones of stature shall be hewn down, and the lofty shall be laid low. 34 And He shall cut down the thickets of the forest with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one."

Yesha-Yahu Chapter 11

1 "And there shall come forth a shoot out of the stock of Yishai, and a branch shall grow forth out of his roots. 2 And the Ru'akh יהוה shall rest upon him, the Ru'akh Khokhma and Binah [wisdom and understanding], the Ru'akh Etzah and G'vorah [counsel and might] , the Ru'akh Da'at and Yirat יהוה [knowledge and the Fear of יהוה] . And 3 his delight shall be in the fear of יהוה ; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither decide after the hearing of his ears; 4 but with tzedaka shall he judge the poor, and decide with equity for the meek of the land; and he shall smite the land with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked. 5 And Tzedaka shall be the girdle of his loins, and Faithfulness the girdle of his reins. 6 And the wolf

ישעיהו פרק י

לב עוד היום בנב לעמד; ינפף ידו הר בית (בת) ציון גבעת ירושלים.

לג הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארץ במערצה; ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו. לד ונקף סבכי היער בברזל; והלבנון באדיר יפול.

ישעיהו פרק יא

א ויצא חטר מגזע ישי; ונצר משרשיו יפרה. ב ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת יהוה. ג והריחו ביראת יהוה; ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח. ד ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ; והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע. ה והיה צדק אזור מתניו; והאמונה אזור חלציו. ו וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ; ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם. ז ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן; ואריה כבקר יאכל תבן. ח וישעשע יונק על חר פתו; ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה.

shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid; and the calf and the young lion and the fatling together; and a little child shall lead them. 7 And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox. 8 And the nursing child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the basilisk's den. 9 They shall not hurt nor destroy in all My Har Kodesh; for the earth shall be full of the knowledge of יהוה , as the waters cover the sea. 10 And it shall come to pass in that day, that Shores Yishai, that stands for an ensign of the peoples, unto him shall the nations seek; and his resting-place shall be glorious."

11 "And it shall come to pass in that day, that Adonai will set His hand again the second time to recover the remnant of His people, that shall remain from Ashur, and from Mitzrayim, and from Patros, and from Kush, and from Elam, and from Shinar, and from Khamat, and from the islands of the sea. 12 And He will set up an ensign for the nations, and will assemble the dispersed of Yisra'el, and gather together the scattered of Yehudah from the four corners of the earth. 13 The envy also of Efrayim shall depart, and they that harass Yehudah shall be cut off; Efrayim shall not envy Yehudah, and Yehudah shall not vex Efrayim. 14 And they shall fly down upon the shoulder of the P'lishtim on the west; together shall they spoil the children of the east; they shall put forth their hand upon Edom and Mo'av; and the children of Amon shall obey them. 15 And יהוה will utterly destroy the tongue of Yam Mitzrayim; and with His scorching wind will He shake His hand over the River, and will smite it into seven streams, and cause men to march over dry-shod. 16 And there shall be a highway for the remnant of His people, that shall remain from Ashur, like as there was for Yisra'el in the day that he came up out of the land of Mitzrayim.

Yesha-Yahu Chapter 12

1 "And in that day you shall say, 'I will give thanks unto You, O יהוה ; for though You were angry with me, Your anger is turned away, and You comfort me. 2 Behold, El Yeshua'ti; I will trust, and will not be afraid;

ט לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי: כי מלאה הארץ דעה את יהוה במים לים מכסים. י והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לגס עמים אליו גוים ידרשו; והיתה מנחתו כבוד. יא והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים.

יב ונשא גס לגוים ואסף נדחי ישראל; ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ.

יג וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו: אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים.

יד ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם; אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם.

טו והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו; והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים.

טז והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור: כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים.

ישעיהו פרק יב

א ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי; ישב אפך ותנחמני.

ב הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד: כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה.

for Yah, יהוה , is my strength and song; and He is become my Salvation'. 3 Therefore with joy you will draw water out of the wells of Yeshua[h]. 4 And in that day shall you say, "Give thanks unto יהוה , proclaim His Name, declare His doings among the peoples, make mention that His Name is exalted. 5 Sing unto יהוה ; for He has done gloriously; this is made known in all the earth. 6 Cry aloud and shout, you inhabitants of Tzion, for great is The Kadosh One of Yisra'el in the midst of you."

ג וּשְׁאֲבַתֶּם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָי הַיְשׁוּעָה.
ד וְאִמְרַתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לִתְיוֹ; הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ.
ה זַמְרוּ יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה; מִידַעַת (מוֹדַעַת)
זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ.
ו צִהְלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן: כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל.

BRIT KHADASHAH PESAKH SHEVA

Yokhanan Chapter 21

1 After these things, Yeshua showed Himself again to His Talmidim by the sea of Teveryah; and He appeared in this way: 2 they were all together, Shimon Kefa, and T'oma who is called the Twin, and Netan'el of Kana of the Galil, and the sons of Zavdai, and two others of the Talmidim. 3 Shimon Kefa said to them, "I am going to catch fish." They said to him, "We also will come with you." So they went out and climbed up into the boat; and that night they caught nothing. 4 When morning came, Yeshua stood by the seaside; and the Talmidim did not know that it was Yeshua. 5 So Yeshua said to them, "Boys, have you got anything to eat?" They said to Him, "No." 6 He said to them, "Throw your net on the right side of the boat, and you will find fish." So they threw it, and they were not able to draw the net because of the many fish which it had caught. 7 Then the Talmid whom Yeshua loved said to Kefa, "That is Adoneinu." When Shimon heard that it was Adoneinu, he took his cloak and girded it around his waist, because he was naked; and he jumped into the sea to come to Yeshua. 8 But the other Talmidim came by boat; for they were not very far from land, but about a hundred cubits, and they were dragging the net of fish. 9 When they landed, they saw burning coals set, and a fish laid on them, and bread. 10 Yeshua said to them, "Bring some of the fish which you have now caught." 11 So Shimon Kefa went up and drew the net to land, full of large fishes, one hundred and fifty-three; and in

יוחנן פרק כא

א אַחֲרֵי כֵן שׁוּב הִרְאָה יֵשׁוּעַ אֶת עַצְמוֹ
לְתַלְמִידָיו לַיָּד יָם טְבֵרְיָה; וְכֵן הִרְאָה:
ב שְׁמֵעוֹן בִּיפָא וְתָאוּמָא שְׁנִקְרָא הַתָּאוּם,
וְנִתְנַאֵל אֲשֶׁר מְקַנָּה שְׁבַגְלִיל, וּבְנֵי זְבַדֵּי וּשְׁנַיִם
אַחֲרֵים מִתַּלְמִידָיו, הָיוּ יַחַד.
ג אָמַר לוֹ שְׁמֵעוֹן בִּיפָא: אֲנִי הוֹלֵךְ לְדוֹג דְּגָיִם.
אָמְרוּ לוֹ: גַּם אֲנַחְנוּ בָּאִים אִתְּךָ. וַיֵּצְאוּ וַעֲלוּ
לְסַפִּינָה, וּבִלְיָלָה הָהוּא לֹא דָגוּ כְּלוּם.
ד כִּהְיוֹת בְּקֶרַע עֵמֶד יֵשׁוּעַ עַל יַד הַיָּם, וְלֹא יָדְעוּ
הַתַּלְמִידִים שֶׁהוּא יֵשׁוּעַ.
ה וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: נְעָרִים, הֲאִם יֵשׁ לָכֶם מָה
לֶאֱכֹל? אָמְרוּ לוֹ: לֹא.
ו אָמַר לוֹ: הֲטִילוּ רְשֵׁתְכֶם מִן הַצֵּד הַיְמָנִי שֶׁל
הַסַּפִּינָה וְתִמְצְאוּ. וְהִטִּילוּ וְלֹא יָכְלוּ לְמַשֵּׁךְ אֶת
הַרְשֵׁת מְרַב הַדְּגָיִם שֶׁלְכַדָּה.
ז וְאָמַר הַתַּלְמִיד שֵׁיִשׁוּעַ אָהֵב אוֹתוֹ, לְכִיפָא: זֶהוּ
אַדוֹנֵינוּ. וְשְׁמֵעוֹן, כַּאֲשֶׁר שָׁמַע שְׁאֲדוֹנֵינוּ הוּא,
לָקַח אֶת כְּתַנְתּוֹ וַחֲגָר עַל מִתְנָיו, כִּי הָיָה עָרוֹם,
וְהִטִּיל עַצְמוֹ לַיָּם.
ח כִּדְּי לְבוֹא אֶל יֵשׁוּעַ. אֲבָל הַתַּלְמִידִים הָאַחֲרֵים
בָּאוּ בְּסַפִּינָה, כִּי לֹא הָיוּ רְחוֹקִים מְאֹד מִן הַיַּבְשָׁה
אֶלָּא כְּמֵאוֹתִים אֲמָה, וּמָשְׁכוּ אֶת הַרְשֵׁת עִם
הַדְּגָיִם.
ט וּכְאֲשֶׁר עָלוּ לַיַּבְשָׁה, רָאוּ גְחָלִים עָרוּכוֹת וְדָג
מִנְחָה עֲלֵיהֶן, וְלֶחֶם.
י וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: הִבִּיאוּ מִן הַדְּגָיִם שֶׁדָּגְתֶם
כָּעַתָּה.

spite of this weight, the net did not break. 12 Yeshua said to them, "Come; eat!" But not one of the Talmidim dared to ask Him who He was, for they knew He was Adoneinu. 13 Then Yeshua drew near, and took bread and fish and gave to them. 14 This is the third time that Yeshua appeared to His Talmidim after He rose up from the dead.

15 When they had broken their fast, Yeshua said to Shimon Kefa, "Shimon Ben Yonah, do you love me more than these?" He said to Him, "Yes, My Adon, you know that I love you." Yeshua said to him, "Tend to my lambs." 16 He said to him again the second time, "Shimon Ben Yonah, do you love me?" He said to him, "Yes, My Adon, you know that I love you." Yeshua said to him, "Tend to my sheep." 17 He said to him again the third time, "Shimon Ben Yonah, do you love me?" It grieved Kefa because He said to him the third time, "Do you love me?" So he said to Him, "My Adon, you understand well everything, you know that I love you."

Yeshua said to him, "Tend to my ewes. 18 Amein, Amein, I say to you, when you were young, you tied up your girdle yourself, and walked wherever you pleased; but when you become old, you will stretch out your hands, and another will tie up for you your girdle and take you where you do not wish to go." 19 He said this to show by what death he would glorify Elohim. And when He had said these things, He said to him, "Follow me."

20 Shimon Kefa turned around and saw the Talmid whom Yeshua loved following Him, the one who leaned on the breast of Yeshua at the supper and said, "My Adon, who will betray you?" 21 When Kefa saw him, he said to Yeshua, "My Adon, what about him?" 22 Yeshua said to him, "If I wish him to remain until I come, what difference does that make to you? You follow me." 23 This word then went out among the brethren, that that Talmid would not die. But what Yeshua said was not that he would not die, but, "If I wish that he should remain until I come back, what difference does that make to you?" 24 This is the Talmid who testified concerning all of these things, and who also wrote them; and we know that his testimony is true. 25 There are also a great many other things which Yeshua did, which, if they were written

יא וְעָלָה שְׁמֵעוֹן בִּיפָא וּמִשְׁדָּךְ אֶת הַרְשֵׁת אֶל הַיַּבְשָׁה וְהִיא מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים, מֵאָה וּחֲמִשִּׁים וּשְׁלוֹשָׁה, וְלִמְרוֹת כָּל הַכֶּבֶד הַזֶּה לֹא נִקְרְעָה הַרְשֵׁת.

יב וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: בּוֹאוּ סַעְדוּ. וְאִישׁ מִהַתְלַמִּידִים לֹא הֵעִז לְשָׂאֵל אוֹתוֹ מִי הוּא, כִּי יִדְעוּ שְׂאֵדוּנִינוּ הוּא.

יג וַיִּגְשׁ יֵשׁוּעַ, וְלָקַח לֶחֶם וּדְגַיִם וְנָתַן לָהֶם. יד זֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית שִׁישׁוּעַ נִרְאָה לְתַלְמִידָיו אַחֲרֵי שֶׁקָּם מִבֵּין הַמֵּתִים.

טו וְלֵאחֲרַי שְׁסַעְדוּ, אָמַר יֵשׁוּעַ לְשְׁמֵעוֹן בִּיפָא: שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹנָה, הֲאִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי יוֹתֵר מֵאֵלֶּה? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֲדוֹנִי; אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ: רַעִיָה אֶת כְּבָשִׂי.

טז אָמַר לוֹ שׁוֹב, פַּעַם שְׁנִיָּה: שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹנָה, הֲאִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֲדוֹנִי; אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: רַעִיָה אֶת צֹאנִי.

יז אָמַר לוֹ פַּעַם שְׁלִישִׁית: שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹנָה, הֲאִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי? הַתְעַצֵּב בִּיפָא עַל שְׂאֲמַר לוֹ פַּעַם שְׁלִישִׁית, הֲאִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי? וְאָמַר לוֹ: אֲדוֹנִי, הַכֹּל אַתָּה יוֹדֵעַ; אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: רַעִיָה אֶת כְּבָשׂוֹתַי.

יח אָמֵן אָמֵן אֲמַר אֲנִי לָךְ, שְׁכַאֲשֶׁר הָיִיתָ צְעִיר, אַתָּה בְּעַצְמְךָ אֲזַרְתָּ אֶת מִתְנִיָּךְ וְהִלַּכְתָּ לְאֵן שְׂאֵתָה רוּצָה; אֲבָל כַּאֲשֶׁר תִּזְקַן, תִּפְרֹשׁ יָדֶיךָ וְאַחֲרַי יֵאָזֵר לָךְ אֶת מִתְנִיָּךְ, וְיִבְלִיֶּךָ לְאֵן שְׂאֵינְךָ רוּצָה.

יט וְזֹאת אָמַר לְהִרְאוֹת בְּאֵיזָה מוֹת הוּא עָתִיד לִפְאֹר אֶת הָאֱלֹהִים. וְלֵאחֲרַי שְׂאֲמַר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אָמַר לוֹ: בּוֹא אַחֲרַי.

כ וּפְנֵה שְׁמֵעוֹן בִּיפָא וְרָאָה אֶת הַתְלַמִּיד אֲשֶׁר אָהָבוּ יֵשׁוּעַ, הוֹלֵךְ אַחֲרָיו, אֲשֶׁר נָפַל בְּעַת הַסְּעוּדָה עַל חֲזוֹהוּ שֶׁל יֵשׁוּעַ וְאָמַר, אֲדוֹנִי, מִי יִמְסַר אוֹתְךָ?

כא כַּאֲשֶׁר רָאָה בִּיפָא אֶת הַלֵּה, אָמַר לִיֵּשׁוּעַ: אֲדוֹנִי, וְזֶה מָה?

כב אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: אִם רוּצָה אֲנִי שִׁישְׂאָר זֶה עַד אֲשֶׁר אָבוּא, מַה לָּךְ? אַתָּה בּוֹא אַחֲרַי!

כג וַיֵּצֵא הַדְּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים, שֶׁהַתְלַמִּיד הַהוּא לֹא יָמוּת. אֲבָל יֵשׁוּעַ לֹא שָׁלָא יָמוּת אָמַר, אֲלֵא אִם רוּצָה אֲנִי שִׁישְׂאָר זֶה עַד אֲשֶׁר אָבוּא, מַה לָּךְ?

one by one, not even this world, I trust, could contain
the books that would be written.

כִּד זֶהוּ הַתְּלִמִּיד אֲשֶׁר הָעִיד עַל כָּל הַדְּבָרִים
הָאֱלֹהִים, וְגַם כָּתַב אוֹתָם; וְיִוְדְעִים אָנוּ שְׁמֵהֶיִמְנָה
הִיא עֵדוּתוֹ.

כִּה יֵשׁ גַּם דְּבָרִים רַבִּים אַחֲרֵים שְׁעָשָׂה יֵשׁוּעַ,
אֲשֶׁר אֱלוֹי נִכְתְּבוּ אֶחָד אֶחָד, גַּם הָעוֹלָם עֲצָמוֹ
כִּסְבוּרָנִי לֹא הָיָה מְסַפֵּיק לְסִפְרֵים שְׁהִיוּ נִכְתְּבִים.

Korinti'im Alef Chapter 10

1 Moreover, brethren, I want you to know that our fathers were all under the cloud, and all passed through the sea; 2 and all were immersed by Moshe, both in the cloud and in the sea; 3 and all ate the same spiritual food; 4 and all drank the same spiritual drink; for they drank of that spiritual Rock that followed them; and that Rock was Mashi'akh. 5 But with many of them Elohim was not well pleased; for they were smitten in the wilderness.

6 But they became an example to us, so that we should not covet evil things as they did covet. 7 Neither should we become idolaters, as were some of them; as it is written, "The people sat down to eat and drink, and rose up to play." 8 Neither should we commit harlotry, as some of them committed; for in one day twenty-three thousand of them fell dead. 9 Neither should we test Mashi'akh, as some of them tested Him; for they were destroyed by serpents. 10 Neither should you murmur, as some of them murmured; for they were destroyed by the hand of the destroyer. 11 Now all of these things which happened to them are an example for us; and they are written for our admonition, for the fulfillment of the ages has come in our time. 12 Therefore let him who thinks he is able to stand take heed so that he may not fall. 13 No other temptation has overtaken you but that which is common to man; but Elohim is faithful; He will not suffer you to be tempted beyond your endurance; but will make a way for you to escape your temptation, so that you may be able to bear it. 14 Therefore, my beloved, keep away from idolatry.

15 I speak as to wise men; you are able to judge what I say. 16 The cup of thanksgiving which we bless, is it not the fellowship of the Blood of Mashi'akh? The bread which we break, is it not the fellowship of the Body of Mashi'akh?

אל הקורינתים פרק י

א ורוצה אני שתדעו, אחי, שאבותינו כלם תחת הענן היו, וכלם בים עברו.

ב וכלם ביד משה נטבלו בענן ובים;

ג וכלם מאכל רוחני אחד אכלו;

ד וכלם משקה רוחני אחד שתו; כי שתו מן הסלע הרוחני אשר בא עמם, והסלע ההוא הוא ה'יה המשיח.

ה אבל לא ברבם רצה האלהים; כי נפלו במדבר.

ו ואלה דגמה היו לנו, שלא נתאוה רעות כפי שהם התאוו.

ז וגם אל נהיה עובדי אלילים כפי שגם מקצתם עבדו, ככתוב: וישב העם לאכל ושתו ויקומו לצחק.

ח גם אל נזנה כפי שזנו מקצתם, ונפלו ביום אחד עשרים ושלושה אלה.

ט ואל ננסה את המשיח כפי שנסוהו מקצתם, ואבדום הנחשים.

י גם אל תתלוננו כפי שהתלוננו מקצתם ואבדו בידי המשחית.

יא וכל הדברים האלה שקרו להם היו לדגמה לנו, ונכתבו לשם מוסרנו, כי אחרית העולמים הגיעה אלינו.

יב לכן מי שסבור שהוא עומד, יזהר שלא יפל.

יג נסיון לא בא עליכם אלה של בני אדם. אבל נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לכם להתנסות יותר ממה שאתם יכולים, אלא יעשה מוצא לנסיונכם באפן שתוכלו לעמד בו.

יד על כן, אהובי, נוסו מעבודת האלילים.

טו כאל חכמים אומר אני; שפטו אתם מה שאני אומר: טז כוס התודה שאנו מברכים, האין היא שתפות דם המשיח? והלחם שאנו בוצעים, האין הוא שתפות גוף המשיח?